

Obsah.

Život sv. Jana Zlatoústa.

	Str.
§. 1. Svatého Zlatoústa narození a výchování; jeho učitelé a přátelé	5
§. 2. Vyavěcení na jáhna — na kněze; kazatelský jeho úřad v Antiochii	9
§. 3. Vzpouza Antioččanův; blahočinná působnost biskupa Flaviana a kněze Jana	11
§. 4. Dosazení Jana Zlatoústa za arcibiskupa v Cařihradě a jeho působení na tom místě	12
§. 5. Pád Eutropia; vzpoura Gaináše; Jan Zlatoúst k tomuto vyslán	17
§. 6. Jan Zlatoúst na visitační cestě v Asii	19
§. 7. Biskupové Severian a Theofil; počátek protivenství proti Janovi Zlatoústu	21
§. 8. „Dlouzí bratři“; Epifanius, biskup Cyperský	23
§. 9. Císařovna Eudoxia, nepřítelkyně Janova, volá Theofila do Cařihradu proti Janovi	25
§. 10. Theofil sněmuje se stonpenci svými „u dubu“; Jan odsouzen a vyhostěn	27
§. 11. Jan zpět povolán; Theofil strachem utekl	30
§. 12. Nové nepřítelství císařovny Eudoxie	32
§. 13. Sněm proti Janovi v Cařihradě; odsouzení jeho	33
§. 14. Hrozné velikonoční svátky v Cařihradě	34
§. 15. Vražedné úklady proti Janovi; druhé odvedení do vyhnanství	36
§. 16. Požár v chrámu stoličném	37
§. 17. Příhody na cestě do Caesareje Kapadocké — do Kokusu.	38
§. 18. Pobyt a činnost Janova v Kokusu; jeho listy	40
§. 19. Úmrtí Arsacia a dosazení Attika na stolec Cařihradský; papež Innocencia snaha o všeobecný sněm	44
§. 20. Poselství papežovo do Cařihradu; zuření Attika proti vyslancům i svému duchovenstvu	45
§. 21. Jan dále vypovězen do Pityntu	48
§. 22. U chrámu sv. Basiliska m. umřel a tam pohřben byl	49
§. 23. Po smrti oslaven a tělo jeho do Cařihradu slavně přeneseno	50

O kněžství knih šestero.

Úvod

<i>k šesteru knih sv. Jana Zlatoústa „o kněžství.“</i>	53
--	----

O kněžství. Kniha první.

1. Jak Basil vynikal nade všechny přátele Janovy	56
2. Jak Basil i Jan jednomyslni byli a k témuž společnému cíli směřovali	56
3. Jak se nestejná váha ukázala, když oba mnišský život nastoupiti chtěli	57
4. Basil navrhuje, aby pospolu bydlili	58
5. Jak matka Janova lichotivě domlouvala synu svému	58
6. Jaké lsti použil Jan, aby byl Basil na kněze vysvěcen	60
7. Jak mírně a upřímně si Basil stěžuje	62
8. Jan se ospravedlňuje a příteli svému domlouvá	65
9. Jak velikého prospěchu jest klam vhodně provedený	67

Kniha druhá.

1. Že kněžství jest velikým důkazem lásky ke Kristu	69
2. Jak kněžský úřad předčí nad jiné	70
3. Že úřad kněžský velikého a podivuhodného ducha žádá	71
4. Že správa duchovní mnoho má do sebe obtíže a nebezpečí	73
5. Že Jan z lásky ku Kristu Pánu vysvěcení svému se vyhnul	78
6. Příklad Basiliovy ctnosti a veliké lásky	78
7. Že Jan neodstranil se vysvěcení svého, aby urazil ty, kteří ho zvoliti chtěli	79
8. Že Jan svým útekem voliče uchoval mnohého pokárání	80

Kniha třetí.

1. Že ti, kteří Jana v podezření vzali, jakoby se byl z pýchy vysvěcení svému uhnul, sami pověsti své uškodili	82
2. Že Jan se nevzdálil ze ctižádosti	83
3. Kdyby byl Jan po slávě bažil, byl by musil ten úřad přijmouti	83
4. Že kněžství jest úřad hrůzyplný, — a to v novém zákoně více nežli v starém	84
5. Že veliká jest moc a důstojnost kněžská	86
6. Veliký jest úřad kněžský	87
7. Že sám sv. Pavel úřadu kněžského se hrozil	89
8. Že kněz mnohdy i v hřích upadne, nemá-li statnosti ducha	89
9. Že knězi hrozí nebezpečství od marné ctižádosti	90
10. Těchto nefestí vinu nenese kněžská důstojnost, ale naše nedbalost	91
11. Že má kněz vládychtivost z duše své vymýtiti	94
12. Že kněz má býti velemoudrý	95

13. Že má kněz kromě střídmosti i jinými ctnostmi se stkvěti	Str. 96
14. Že se ničím neotupí bystrost rozumu tak jako hněvivostí	97
15. Ukazuje dále, jaké jiné a nebezpečné sváry při volbě biskupův bývají	100
16. Že velestatným býti musí, kdo takovým bouřím odolati má	104
17. Že s velikým strachem spojena jest péče o panny	108
18. Že úřad soudní velmi obtížný jest	111

Kniha čtvrtá.

1. Že netoliko ti, kteří se důstojnosti kněžské domáhají, ale i kteří k ní přes moc donuceni bývají, těžkým trestům za hříchy podléhají, jichž se pak v tom stavu dopustí	113
2. Že téměř trestu propadají, kdo nehodné vysvěcují, byť se toho dočinili z té příčiny, že jich neznají	118
3. Že kněz má býti hbitým řečníkem	120
4. Že kněz hotov býti má hajiti víry proti všelikým útokům i židův, i pohanův, i kacířův	122
5. Že se kněz dobře znáti má v dialektice	124
6. Že sv. Pavel výtečným řečníkem byl	124
7. Že se sv. Pavel nevyzaamenal pouze záznaky ale i výmluvností	126
8. Že sv. Pavel žádá, abychom i my tak činili	128
9. Že neumělost kněze velmi na škodu bývá věřícím	129

Kniha pátá.

1. Že kázání pro lid mnoho práce a pilnosti vyžadují	130
2. Že kazatel má i býti mocným řečníkem i vši chvalou pohrdati	131
3. Nemá-li kněz obou vlastností, neprospěšný jest lidu	132
4. Má-li kněz závistníky, sluší jimi pohrdati	133
5. Že kněz učený více má potřebi pilnosti, nežli neučený	134
6. Že ani soudem lidu neumělého kněz pohrdati nemá	135
7. Že má kněz svá kázání tak zříditi, aby se jimi toliko Bohu líbil	136
8. Kdo chvalou lidskou nepohrdá, toho mnohé nesnáze potkají	136

Kniha šestá.

1. Že kněží též podléhají trestům za hříchy jiných	139
2. Že se na kněžích žádá větší dokonalosti nežli u mnichů	140
3. Snadnější jest život poustevníka nežli kněze	141
4. Že se knězi svěruje duchovní správa nad celým světem a mnohé jiné velebné věci	142
5. Že má býti kněz ke všemu způsobilý	145
6. Že větší trpělivosti se žádá u správce duchovního nežli u poustevníka	146
7. Že nemají stejný obor své činnosti, kdo soukromí žije a kdo veřejným úřadem zaměstnán jest	146

	Str.
8. Kdo soukromí žijí, snadněji se cvičiti mohou v ctnosti, nežli kdo du- chovní správou zaměstnání jsou	148
9. Že se nesmí pohrdati podezřením lidu, byť i liché a křivé bylo	149
10. Že to není nic velikého, spasiti se sama	150
11. Že mnohem větší tresty za hříchy zastihnou kněze nežli sprostý lid	151
12. Příklady se dokazuje, že kněz má přičinou i k bázni i žalu	151
13. Úklady ďáblovy jsou i hroznější i nebezpečnější všelikého jiného boje	156

Dvě řeči napominacích k Theodorovi kleslému.

Úvod	161
Řeč napominací první k Theodorovi kleslému	166
Řeč napominací druhé k Theodorovi kleslému	202

